

Abstrakt

Tato práce se zabývá reakcí vlády Spojených států amerických na finanční krizi z roku 2008. Cílem práce je potvrdit hypotézu: Americká politická reprezentace, která je bipolárně rozdělena, dokáže v případě ohrožení hlasovat nezaujatě a nestraničsky.

Při hledání odpovědi jsem se zaměřil na dvě konkrétní opatření, a to zákony: „Emergency Economic Stabilization Act of 2008“ a „Dodd-Frank Wall Street Reform and Consumer Protection Act“, které v souvislosti s finanční krizí Kongres projednával. Práce je zpracována jako komparativní analýza hlasování kongresmanů obou hlavních politických stran v kontextu vlivu zájmových skupin. V práci nalezneme samostatné části věnující se průběhu a výsledkům hlasování a následně jejich zhodnocení, testující hypotézu pomocí otázek: „Nakolik se hlasovalo stranicky?“ a „Jaký je vliv lobby na politický systém?“.

Provedenou analýzou jsem potvrdil hypotézu, že v případě krizových situací je americká politická reprezentace schopná hledat nadstraničské řešení. Rovněž jsem potvrdil, že vliv zájmových skupin je reálný, ačkoliv těžce vyjádřitelný.